

Живопис

- Інтенсивно розвивався український живопис. Жанр портрета, що був тоді найпоширенішим, зазнав якісних змін. Портрети втрачали застиглі іконописні форми минулої епохи.

Володимир Боровиковський

- Володимир Лукич Боровиковський (1757-1825) - російський художник, українець за походженням, майстер портрета.

Біографія

- Володимир Боровиковський народився 24 липня 1757 на Україні в Миргороді в родині козака Луки Івановича Боровиковського (1720-1775). Батько, дядько і брати майбутнього художника були іконописцями. У молодості В. Л. Боровиковський навчався іконопису під керівництвом батька.
- З 1774 року служив у Миргородському козачому полку, одночасно займаючись живописом. У першій половині 1780-х років Боровиковський в чині поручика виходить у відставку і присвячує себе заняттям живописом.
- У 1795 році В. Л. Боровиковський удостоєний звання академіка живопису.
- Боровиковський помер 6 квітня 1825 року в Петербурзі, похований в Олександро-Невській лаврі. Своє майно він заповів роздати нужденним.

Портрет М. И. Лопухиной

Лизонька и Дашенька

Портрет генерал-майора Ф. А. Боровского, 1799

Портрет вице-канцлера князя
А. Б. Куракина (1801—1802)

Портрет сестёр А. Г. и В. Г. Гагариных, 1802

**Значний вклад у розвиток
українського портретного
живопису вніс Василь
Тропінін**

Василь Тропінін

- **Василь Андрійович Тропінін** -
(*19 березня 1776, с.Карпово,
Новгородська губернія — †3 травня
1857) — російський художник-
портретист, представник класицизму;
до 1823 — кріпак.

Біографія

- Народився у с. Карпово Новгородської губернії. Був кріпаком графа Антона Сергійовича Мініха, потім його зятя — Іраклія Івановича Моркова. У 1798 вступив у Петербурзьку академію мистецтв, де навчався у С. Щукіна. До 1823 жив, в основному, в Україні у с. Кукавка. У період творчості, пов'язаний з Україною, Тропінін створив жанрову картину — «Весілля в Кукавці» (1810), портрети українських селян — «Дівчина з Поділля», «Українець», «Українка», «Молодий український селянин», «Хлопчик з топірцем», а також портрети Н. та І. Маркових (бл. 1813), портрет сина (бл. 1818).
- У 1823 звільнений з кріпацтва, оселився у Москві. У 1824 отримав звання академіка.
- Тропінін написав портрети П. Булахова (1823), К. Равича (1825), О. Пушкіна (1827), А. Мазуриної (1829), К. Брюллова (1836), Ю. Самаріна (1846), полотна «Мереживниця» (1823), «Старий жебрак» (1823), «Гаптарка» (1826), «Гітарист» (1823, 1832) та ін.
- Твори Тропініна зберігаються у Державній Третьяковській галереї у Москві, Київському музеї українського мистецтва, Львівському музеї українського мистецтва, Музеї Тропініна і московських художників його часу у Москві.

Портрет сина, бл. 1818

Портрет О.С.Пушкіна (1827)

Портрет М.Карамзіна

Портрет Варвари Лизогуб, 1847

Пам'ятник В.Тропініну, с. Кукавка, Вінницької області

Іван Сошенко

- **Іва́н Макси́мович Соше́нко** (*2 червня 1807, Богуслав — †19 липня 1876), маляр і педагог, родом з Богуслава на Київщині. Один з найближчих друзів Тараса Шевченка, брав активну участь у його визволенні з кріпацтва.

Сошенко І.М. (скульптор Микола Шматько)

Портрет Івана Сошенка та Якіма Заблоцького

Біографія

- В 1832–1838 роках навчався у Петербурзькій Академії Мистецтв; з 18390 — викладач малювання у Ніжинській, Немирівській (з 1846) і з 1856 київських гімназіях. Із збережених творів Сошенка відомі: «Портрет бабусі М. Чалого», «Жіночий портрет», «Хлопчики-рибалки», «Продаж сіна на Дніпрі» (1857); пейзажі; ікони.

Пейзаж Сошенка

Найвищим досягненням
українського мистецтва
першої половини 19 ст. стала
творчість Тараса Шевченка

Тарас Шевченко

- **Тарас Григорович Шевченко** (9 березня 1814, с. Моринці, Київська губернія — † 10 березня 1861, м. Санкт-Петербург) — український поет, письменник (драматург, прозаїк), художник (живописець, гравер), громадський діяч, філософ, політик, фольклорист, етнограф, історик.

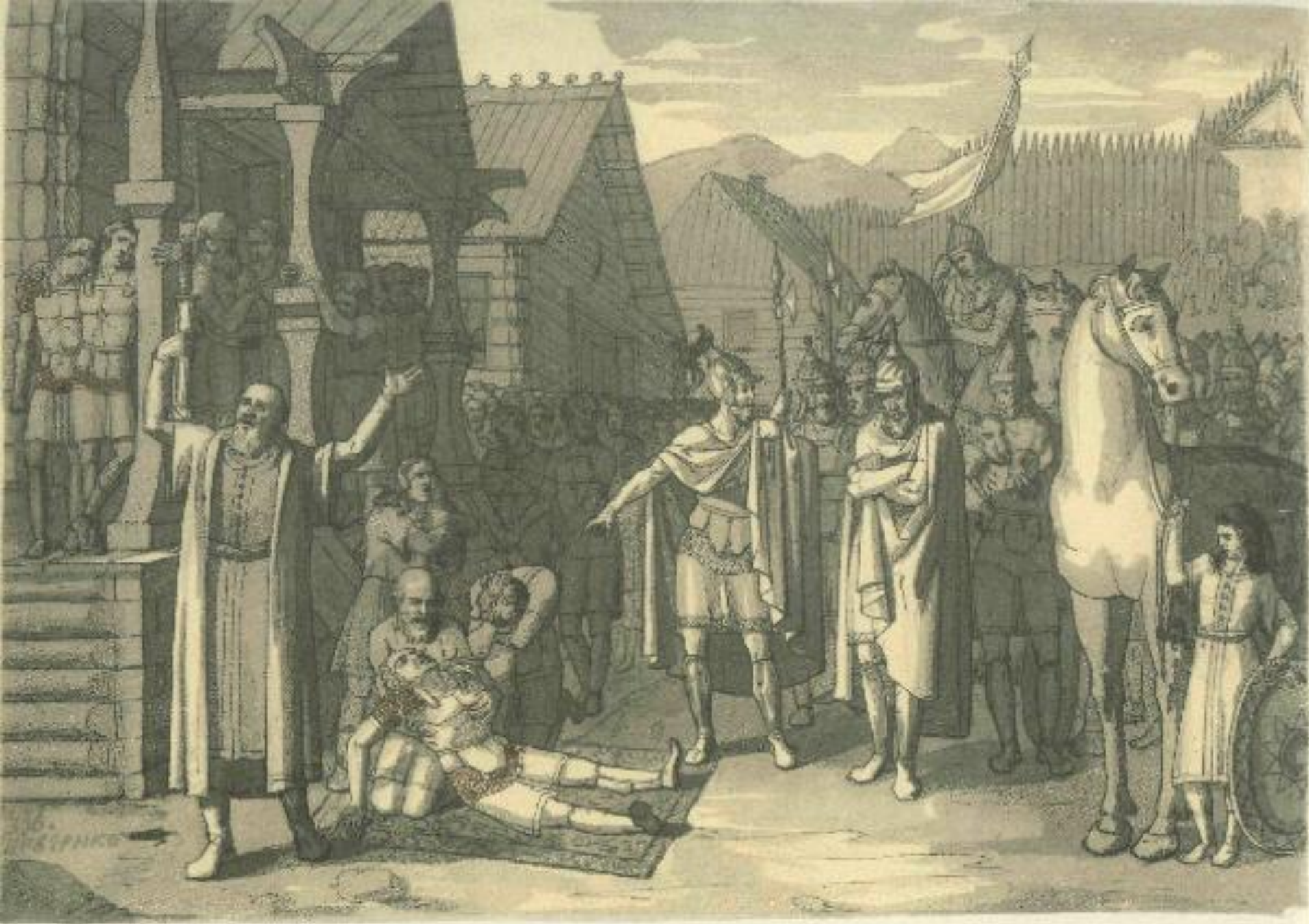

Художня творчість

- Збереглося 835 творів, що дійшли до нашого часу в оригіналах і частково в гравюрах на металі й дереві російських та граверів з інших країн, а також у копіях, що їх виконали художники ще за життя Шевченка. Уявлення про мистецьку спадщину Шевченка доповнюють відомості про понад 270 втрачених і досі не знайдених робіт. Живописні й графічні твори за часом виконання датуються 1830–1861 роками й територіально пов'язані з Росією, Україною і Казахстаном. За жанрами — це портрети, композиції на міфологічні, історичні та побутові теми, архітектурні пейзажі й краєвиди. Виконано їх у техніці олійного письма на полотні, а також аквареллю, сепією, тушшю, свинцевим олівцем та в техніці офорта на окремих аркушах білого, кольорового та тонованого паперу різних розмірів, а також у п'ятьох альбомах. Значну частину мистецької спадщини Шевченка становлять завершені роботи, але не менш цінними для розуміння творчого шляху й розкриття творчого методу художника є й його численні ескізи, етюди, начерки та навчальні студії. З усіх творів лише незначна частина має авторські підписи, написи і ще менша — авторські дати.

www.geocaching.su

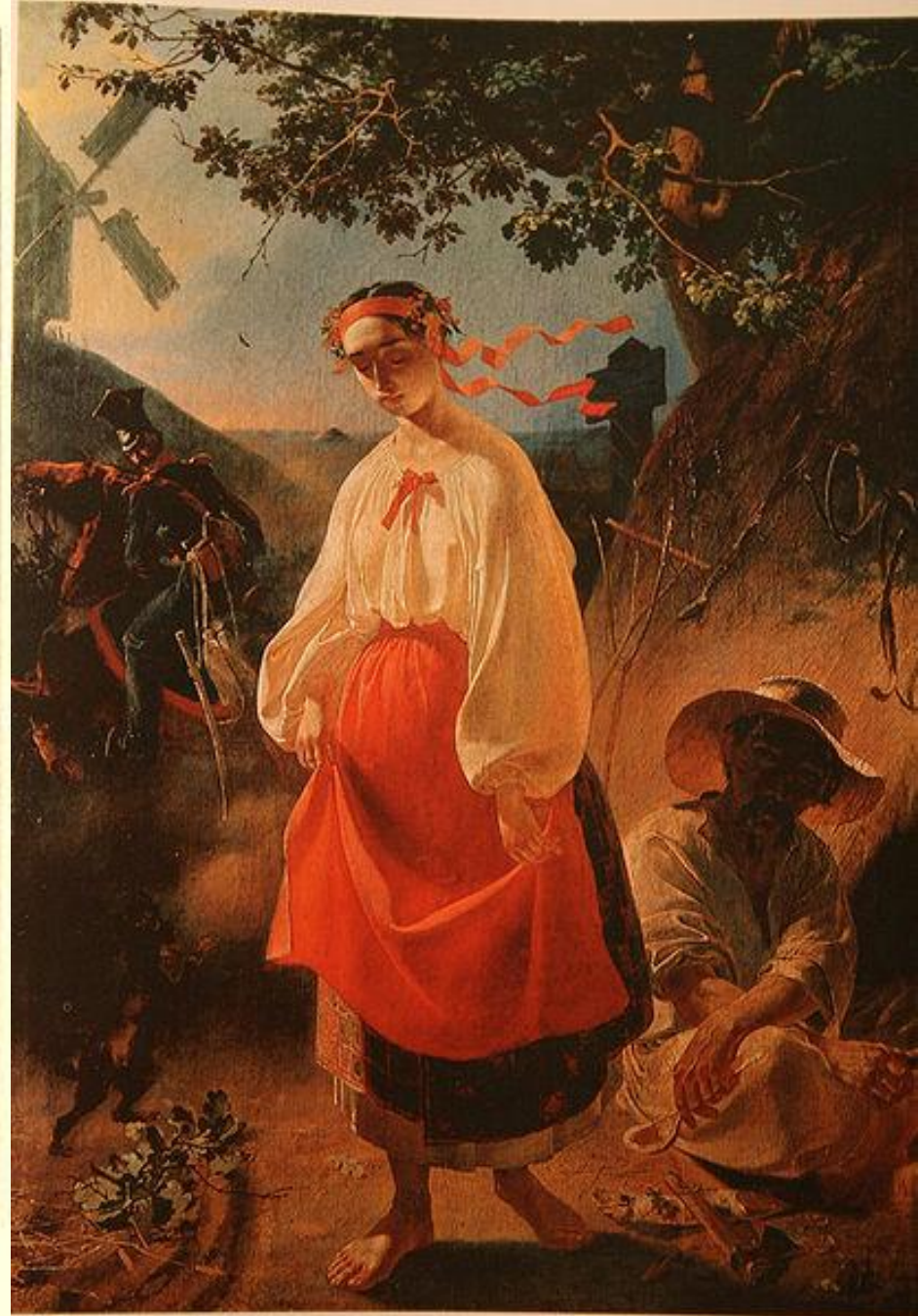
5. СМЕРТЬ ОЛЕГА, КНЯЗЯ ДРЕВЛЯНСЬКОГО.

Том 1836

24. ХЛОПЧИК С СОБАКОЮ В ЛЕСУ.
Сент. 1840.

Мальчик с собакой в лесу. 1840

1842, «Катерина». Масло.

Шхуны Аральской экспедиции — рисунок Т. Г. Шевченко, 1848